

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 2 marca 2017 r.

Poz. 1710

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.133.2017.6 **WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO**

z dnia 1 marca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały nr XXXV/167/2017 Rady Miasta i Gminy Wysoka z dnia 30 stycznia 2017 r. w sprawie wskazania wstępnego miejsca lokalizacji nowych przystanków komunikacyjnych przy drodze powiatowej nr 1182P w miejscowości Mościska - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 stycznia 2017 r. Rada Miasta i Gminy Wysoka podjęła uchwałę nr XXXV/167/2017 z dnia 30 stycznia 2017 r. w sprawie wskazania wstępnego miejsca lokalizacji nowych przystanków komunikacyjnych przy drodze powiatowej nr 1182P w miejscowości Mościska (dalej zwaną uchwałą).

Uchwałę podjęto na podstawie „art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 20f pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 ze zm.)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 7 lutego 2017 roku.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził, co następuje:

Rada Miasta i Gminy Wysoka w § 4 uchwały postanowiła, że „Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego”.

W opinii organu nadzoru uchwała nr XXXV/167/2017 Rada Miasta i Gminy Wysoka w sprawie wskazania wstępnego miejsca lokalizacji nowych przystanków komunikacyjnych przy drodze powiatowej nr 1182P w miejscowości Mościska nie stanowi aktu prawa miejscowego, nie podlega również publikacji na mocy przepisów szczególnych. Wskazany w podstawie prawnej art. 20f ustawy o drogach publicznych, także nie może stanowić podstawy do publikacji przedmiotowej uchwały w dzienniku urzędowym.

Należy uznać, że zapis § 4 uchwały narusza art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 ze zm.), który zawiera katalog aktów prawnych podlegających publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Zgodnie z przepisem art. 20f pkt 1 ustawy z dnia 27 października 2016 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 ze zm.) zarządca drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2, jest obowiązany uwzględniać uchwały rady gminy, w których dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców wskazane zostaną wstępne miejsca lokalizacji nowych przystanków komunikacyjnych, o ostatecznej lokalizacji takiego przystanku decyduje zarządca drogi, uwzględniając charakter drogi oraz warunki bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Zdaniem organu nadzoru przyznana przez ustawodawcę kompetencja rady gminy do podjęcia uchwały w sprawie wstępnej lokalizacji nowych przystanków komunikacyjnych stanowi wstępny, a jednocześnie niezbędny warunek realizacji przez zarządcę drogi obowiązków, o których mowa w art. 20f pkt 1 ustawy

o drogach publicznych. Uchwała skierowana jest, więc do zarządcy drogi, a tym samym ma charakter indywidualny, nie zaś charakter aktu prawa miejscowego.

Należy podkreślić, że zgodnie z treścią art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), źródłem powszechnie obowiązującego prawa są uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego będące aktami prawa miejscowego. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, iż akt prawa miejscowego to taki akt, który zawiera, co najmniej jedną normę o charakterze generalnym i abstrakcyjnym (vide: wyrok NSA z dnia 18 lipca 2006 r., sygn. akt OSK 669/06)). Charakter generalny mają te normy, które odnoszą się do pewnej kategorii potencjalnych adresatów, a nie do indywidualnie oznaczonego podmiotu. Abstrakcyjność normy wyraża się natomiast w tym, że zakazywanie, nakazywanie bądź uprawnienie ma mieć miejsce w pewnych powtarzalnych okolicznościach, a nie w konkretnej sprawie. Tym samym normy te mogą zostać wykorzystane w nieograniczonej liczbie przypadków (vide: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 10 września 2008 r., sygn. akt IV SA/Po 256/08, wyrok WSA w Krakowie z dnia 21 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Kr 1453/10, wyrok NSA z dnia 18 lipca 2006 r., sygn. akt OSK 669/06).

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann